

Til § 68

Efter *stk. 1* kan miljøministeren pålægge amtsråd og kommunalbestyrelser at tilvejebringe oplysninger og kortmateriale til brug for vurdering af forhold, der er omfattet af loven. Kommunalbestyrelserne er alene medtaget, fordi det efter § 65, *stk. 4*, er dem, som i byzone og sommerhusområder kan gøre undtagelse fra skovbyggelinien og sø- og åbeskyttelseslinien. Det vil derfor i praksis næsten udelukkende være amtsrådene, som får til opgave at tilvejebringe oplysningerne.

Efter *stk. 1* er der adgang for ministeren til at udstede generelle forskrifter til amtsrådene, ligesom der er adgang til at rette henvendelse til et enkelt eller flere amtsråd.

De oplysninger, der kan forlanges, er oplysninger der skal bruges til at vurdere forhold, der er omfattet af loven. Der kan således blive tale om at tilvejebringe oplysninger ikke blot om konkrete afgørelser om fredninger og dispensationer, men også om registreringer til brug for arbejdet med naturovervågning, jf. bemærkningerne til § 62. Også oplysning om amtsrådenes registreringer efter § 7 er omfattet af forslaget til § 68, *stk. 1*.

Adgangen til at kræve, at oplysningerne foreligger i en bestemt form, er indsat for at gøre det muligt at sammenligne disse og behandle dem på en hensigtsmæssig måde, eksempelvis ved indlæsning på EDB.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til § 35, *stk. 3*, i den gældende lov. Bestemmelsen vil bl.a. kunne anvendes til at udarbejde sammenfattende kortmateriale, der viser fordelingen af fredningsinteresser set i national sammenhæng. Formålet med et sådant kortmateriale er at knytte de enkelte amtskommuners planlægning sammen til en sammenhængende oversigt over fredningsinteressernes fordeling. Kortmaterialet kan anvendes f.eks. i forbindelse med vurdering af større vej- og elanlæg, der passerer amtsgrænserne, jf. lovforslagets § 20. Endvidere vil et sådant materiale være af betydning for det internationale samarbejde om beskyttelse af naturinteresserne.

Til § 69

Bestemmelsen viderefører i princippet reglerne i den hidtil gældende naturfredningslov om ophævelse af bygge- og beskyttelseslinier. Samtidig overfører den den hidtidige kompetence til at ændre beskyttelseslinien omkring fortidsminder fra fredningsnævne til ministeren. Der har ikke hidtil været hjemmel til at ophæve kirkebyggelinien, og der skønnes ikke at være behov for at indføre en sådan hjemmel.

Bestemmelsen vil fortsat primært blive anvendt i forbindelse med lokalplanlægningen, hvor lokalpla-

nerne regulerer de samme forhold som bygge- og beskyttelseslinierne mere detaljeret. Ansøgningen om ophævelse vil som hidtil normalt følge lokalplanforlagene ved deres behandling i Skov- og Naturstyrelsen således, at eventuelle forudsætninger for ophævelsen kan indarbejdes i lokalplanen.

Til § 70

Reglen svarer til naturfredningslovens § 65 a og findes i øvrigt tilsvarende i en stor del af Miljøministeriets øvrige lovgivning. I lighed med hvad der gælder for den lovgivning, som lovforslaget afløser, vil Skov- og Naturstyrelsen blive bemyndiget til at udøve visse af de beføjelser, der er tillagt ministeren.

Til § 71

Stk. 1 og *2* svarer indholdsmæssigt til § 60 b, i naturfredningsloven.

Vedrørende *stk. 3* bemærkes, at forordninger gælder umiddelbart i medlemslandene og derfor ikke kræver transformering til dansk ret, men der kan være behov for at fastsætte supplerende regler om anvendelsen, bl.a. bestemmelser om straf for overtrædelse af forordningerne, jf. § 89, *stk. 3*. Sådanne bestemmelser er hidtil blevet fastsat med hjemmel i den gældende lovs § 60 b, *stk. 2*. Det skønnes imidlertid hensigtsmæssigt at fastsætte en udtrykkelig bestemmelse herom. Det bemærkes i øvrigt, at EF-retsakter på naturbeskyttelsesområdet fremover ligesom hidtil vil blive gennemført administrativt, hvis der er hjemmel hertil i lovgivningen. I modsat fald vil de blive gennemført ved den fornødne lovgivning.

Til § 72

Bestemmelsen giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger ved behandling af sager om tilladelser eller dispensationer og ved behandling af klagesager.

Gebyrer vil kun kunne komme på tale i tilfælde, hvor en person ved ansøgning, klage eller lignende har givet anledning til en myndighedsbehandling.

Miljøministeriet vil i øvrigt tage initiativ til drøftelser med de berørte parter om mulighederne for og udformningen af sådanne brugerbetalingsordninger.

Miljøministeriet vil også for så vidt angår gebyr for klagesagsbehandling sammen med de berørte parter vurdere, om og i hvilket omfang der kan indføres klagegebyrer m.v. med henblik på at afskære de mindre betydende klagesager i overensstemmelse med den brede enighed herom. Ministeriet vil i den-